

מענין תי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוויטש

ני"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית ח'י מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר הב"ד ב'י

שנת ההמנושים להשוואת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

לקראת החיוב שיהיה עליהם בעתיד. לכן פנמו זה לא היה מסגלים לעבוד בעצמם, כל הפלאות המתבצעי עלי-די משה, ורואה הלפלישים פבגרי הפקרה.

לעמת זאת היום השמירי, יום הקמת המושקו, הוא סוג אחר של תנוף. זהו תנוף מלשון התקלה. היום הראשון בו התחילו לפעל מתוך חובה. פמלונת המנחה, שהוא התקלת התקרה פמנחה החדש. פיום השמירי קבר ה"י תיבים בעבודה, וה"י מסגלים לעשות את הפעולות בעצמם. ואכן לבשו את בגדיהם פכחות עצמם, ורק את הפתנה, שהיא הפגר התשוב פחותה, הלפליש להם משה.

(מעובד על-פי לקוטי שוחרת/ חלק בו עמ' 288-293)

זהו אדמו"ר מלך המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד

לחופה ז'

יום הולדת הרבנית הצדקנית ח'י מושקא ע"ה ז"ל – אשתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ, ביום שבת-קודש בשנת תרס"א.

כ"ה אדר:

יום הולדת הרדה"ר ר' מנחם מענדל, בנו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש ג"ע, בשנת תרכ"ז.

ו' אדר:

לופות

הת' ר' בנימין עב"דז"ר חזונו מרת רבקה מאלע שיחין
וכ"ב, דאברושע, אהרן עזריאל, לוי יצחק,

ח'י מושקא, חנה שיחין

ח'י ח'י ח'י

להעלות רבה בכל

ולאריכות ימים ושנים טובות ובריאות

כתובות באיטלי: [HTTP://WWW.MOSHACHAINETBLIND.COM](http://www.moshachainetblind.com)

לחופות: מנחו לוי יצחק, ת"ה, 26 – כפר הב"ד ב'י 72915

Mechon LEVI YITZHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

תני פנימי שפתי – פארוטיק תיח' 45 שקיל בחייל: 535

ומפועל פתפלה רק לאתר עצם ההולדה "מולדה". התקלת היום ב"מולדה
אני לפנד" מלמדת על טיבו היום פלו, בו מאחד ה'הודי עם
הקודש-פרודי-הוא, ועל ידי כך מאחד עם כל אחד מאחד מילדא.

(מערבד על-פי סיפור חסימות - תשנ"ב, חלק ב, עמ' 440-441)

פקודי

בעבודת היום השמיני למולאים, שהוא היום הראשון לעבודת
הפרדה של המשכן, משה מצוה להקביל את הפונטים: "את בני
תקריב, והלפשת אותם פתנת": אנו יודעים שלפונטים היו ארבעה פגרי
פגרה: פתנת, מכנסים, מגבעת ואבנט, והם היו מחזיקים ללפש את
ארבעתם. מדוע מצנת בפסוק רק הפנת?

יתר על כן: פפרשת תצוה, פאשר מופיעים הצויות על שבעת ימי
המולאים, מציעים הפגרים האחרים: "את בני תקריב, והלפשתם פתנת,
ותגרת אתם אבנט... ותכשת להם מגבעות".

רשי" אינו מתעפכ על פסוק זה בפירושו, כי הוא לומד את הפסוקים
כפשוטם. בשבעת ימי המולאים משה אכן הקביל לפונטים את כל
פגגרתם, וביום השמיני, זם הקמת המשכן, הוא הקביל להם רק את
הפתנת, ואילו את יתר הפגרים הם כבר לקשו פעמים.

בשבעת ימי המולאים, שהם ימי התקנה לקראת הקמת המשכן, בצע
משה את כל העבודות, רק הוא היה או פדגמת פונו בשלמות. ואילו ביום
השמיני הגיעו אהרן ובניו לדרגת פגרה. ביום זה הם כבר יכלו לעבד
במשכן, ואכן הם בצעו חלק מהעבודות.

כל שמזנת ניקים היו ימי תעוד המשכן. יש תעוד שהוא רק תכנה,
הכשר לקראת העתיד. פנו תעובו של ילד קטן, שעדין לא תיק פמזנות,
אך הוריו מתנככים אותו לקך פרי שיחרגל לנהג פדוד זז. שבעת ימי
המולאים הם ימי תעוד לרגל, תכנה לקראת העתיד. פגמים אלו
הפונטים עדין לא היו מחזיקים בעבודת המשכן, הם רק תמזנו ונערכו

ויקרא

פעמים רבות פרשות "ויקהל" ו"פקודות" מתפרזות, ונקראות פתוחה
בשבת אחת. ענינו של שתי הפרשיות השתת, והוא: "אני נבראתי לשמש
את קונו" – עבודת השם. אך בכל אחת מן הפרשיות מדגש פרט אחד.
פרשת "ויקהל" דומת לעבודה כלהית. לפעל אחדות בכך עניני העולם
וכפרט פעל ישראל. ואילו פרשת "פקודות" פאה לאחד העבודה הפקלה
של "ויקהל", לגלות בכך פרט את יחודיותו, את החודש בו ואת ענינו
בעבודת ה'.

השנה אנו מיתחדים לפרשת "ויקהל" שבע נפרד. בכך מדגשת
השקמות בעבודת ה', "לשמש את קוני", באפן של "ויקהל". פרשת
ויקהל מגלה את האחדות בברית ואת האחדות פעם ישראל.

אחדות עם ישראל בולטת עוד יותר בקביעות שנה זו, בה אנו קוראים
פתוחה בשבת של פרשת ויקהל גם את פרשת שקלים. בפרשת שקלים
מצוה כל יחודי להביא "מתצית השקל", ידוע ששקל משקלו עשורים
גרת, מדוע אפוא לא נצטוונו בפשטות להביא מטבע משקל עשר גרת,
מדוע הצווי הוא דוקא תצי של עשרים? – כדי להפגנו ש'הודי בודד,
כשליעצמו, מזהו רק מתצית. כל עוד הוא אינו מחבר לכל עם ישראל,
הוא עדין אינו משלים עדין.

התדקמות לקעלת האחדות בין היהודי לכל עם ישראל היא על ידי
אחדותו של היהודי עם הקודש-פרודי-הוא היהודי גתו בפעול פוחות הנפש
והקודש-פרודי-הוא מתקבל בפעול ספירות. יחזו – תיחודי ותקודש-
פרודי-הוא עשיר ועוד עשיר – מתוים "עשורים (גרה)". פ'שח'הודי מאחד
עם הקודש-פרודי-הוא מניע לשלמות, ל"שקל הקדש".

כך מתחיל היהודי את סדר יומו. ראשית כל, מיד פקומו משנתו הוא
אומר "מולדה אני לקנוד", גסח תפלה זו מורה על עצמת האחדות בין
היהודי לקודש-פרודי-הוא: "אני לקנוד". קשר שהוא פודר מאלין,